

С. АЉАНЧИЋ И Ј. КАРАМАТА

ПРАВИЛНО ПРОМЕНЉИВЕ ФУНКЦИЈЕ И FRULLANI-ЕВ ИНТЕГРАЛ

Циљ овог излагања је да се укаже на повезаност која постоји између Frullani-ева интеграла и класе правилно променљивих функција.

1. Нека је $f(x)$ интегрална у сваком коначном размаку (α, β) , $\alpha > 0$. У више наврата, први пут 1823, Cauchy [4–6] је посматрао интеграл

$$(1) \quad \int_{+0}^{\infty} \frac{f(ax) - f(bx)}{x} dx, \quad a > 0, b > 0,$$

који је несвојствен у тачки $x = +0$ и $x = \infty$, и показао да је његова вредност

$$(f_0 - f_{\infty}) \log \frac{b}{a},$$

уколико постоје граничне вредности

$$(2) \quad \lim_{x \rightarrow +0} f(x) = f_0 \quad \text{и} \quad \lim_{x \rightarrow \infty} f(x) = f_{\infty}.$$

Ово следи из идентитета

$$(3) \quad \int_{x'}^{x''} \frac{f(at) - f(bt)}{t} dt = \int_{ax'}^{bx'} \frac{f(t)}{t} dt - \int_{ax''}^{bx''} \frac{f(t)}{t} dt,$$

јер је, према (2),

$$\int_{ax}^{bx} \frac{f(t)}{t} dt = f(x) \log \frac{b}{a} + \int_{ax}^{bx} \frac{f(t) - f(x)}{t} dt = f(x) \log \frac{b}{a} + o(1)$$

кад $x \rightarrow$ било $+0$ било ∞ .

У литератури је интеграл (1) добио име Frullani-ев интеграл, јер га је 1828 године Frullani [9] поново проучавао, иако се његов доказ не може одржати са данашње тачке гледишта.

У новије време (1940) први се на питање егзистенције интеграла (1) вратио Iуенгар [11]. Он је приметио да за егзистенцију Frullani-ева интеграла није потребно да $f(x)$ конвергира када $x \rightarrow +0$ и ∞ , већ да је довољно да она буде C -збирљива, и тада је

$$\int_0^{\infty} \frac{f(ax) - f(bx)}{x} dx = (\bar{f}_0 - \bar{f}_{\infty}) \log \frac{b}{a},$$

где је

$$\bar{f}_0 = C - \lim_{x \rightarrow +0} f(x) \quad \text{и} \quad \bar{f}_{\infty} = C - \lim_{x \rightarrow \infty} f(x).$$

Шта више, он је показао да је C -збирљивост *пошребан* и *довољан* услов да би Frullani-ев интеграл егзистирао за свако позитивно a и b . Чињеницу да је функција $f(x)$ C -збирљива у тачки $x = +0$ односно $x = \infty$, Iуенгар је изразио егзистенцијом несвојствена интеграла

$$(4) \quad \int_{+0}^x f(t) dt \quad \text{и} \quad \lim_{x \rightarrow +0} \frac{1}{x} \int_{+0}^x f(t) dt,$$

односно

$$(5) \quad \int_x^{\infty} \frac{f(t)}{t^2} dt \quad \text{и} \quad \lim_{x \rightarrow \infty} x \int_x^{\infty} \frac{f(t)}{t^2} dt.$$

У низу расправа Agnew [1-3], Racine [17] и Ostrowski [16] третирали су питање егзистенције Frullani-ева интеграла. У [1] Agnew је упростио Iуенгар-ов доказ. Ostrowski је до аналогних резултата дошао независно од Iуенгар-а и Agnew-а. Једина новина према Iуенгар-овом резултату до које су они дошли, састоји се у томе што су C -збирљивост функције $f(x)$ у тачки $x = +0$ и $x = \infty$ изразили различитим еквивалентним облицима. Тако су услови (4) и (5) код Agnew-а замењени са

$$\lim_{x \rightarrow +0} \frac{1}{x} \int_{+0}^x f(t) dt \quad \text{и} \quad \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{1}{x} \int_{+0}^x f(t) dt,$$

код Racine-а егзистенцијом првог десног извода у тачки $x = +0$ функција

$$\Phi(x) = \int_{+0}^x f(t) dt \quad \text{и} \quad \Psi(x) = \int_{+0}^x f\left(\frac{1}{t}\right) dt,$$

а код Ostrowskog са

$$\lim_{x \rightarrow +0} x \int_x^1 \frac{f(t)}{t^2} dt \quad \text{и} \quad \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{1}{x} \int_{+0}^x f(t) dt$$

Ако не водимо рачуна о изразу којим је изражена C -збирљивост нити о томе да ли се ради о тачки $x = +0$ или $x = \infty$ (јер једноставном сменом прелазимо с једне на другу), Iуенгар-ов резултат своди се у суштини на овај став:

Нека је $f(x)$ интегрална у сваком коначном размаку (α, β) , $\alpha > 0$. Пошребан и довољан услов да постоји гранична вредност

$$J(\lambda) \stackrel{\text{def}}{=} \lim_{x \rightarrow \infty} \int_x^{\lambda x} \frac{f(t)}{t} dt$$

за свако $\lambda > 0$ је да $f(x)$ буде C -збирљива када $x \rightarrow \infty$.

Ако са L означимо њен C -збир, тада је

$$J(\lambda) = L \log \lambda.$$

Поред тога, Iуенгар је показао да је за егзистенцију $J(\lambda)$ за свако $\lambda > 0$ довољно да та гранична вредност постоји за свако λ произвољно малог размака, или, као што су то доказали Agnew и Ostrowski, на скупу позитивне мере; ако је, пак, $f(x)$ ограничена довољно је да $J(\lambda)$ постоји за две вредности λ_1 и λ_2 од λ , такве да је количник $\log \lambda_1 / \log \lambda_2$ ирационалан.

2. Предмет овог излагања је да укажемо на уску везу између Frullani-ева интеграла и класе правилно променљивих функција које је други од аутора [12] увео још 1930. Напомињемо да је у радovima [12, 13] други од аутора ову класу функција назвао „регуларно растућим“ (à croissance régulière); међутим, сматрамо да назив „правилно променљива“ функција више одговара суштини. У ствари, горе наведени Iуенгар-ов став, који с обзиром на идентитет (3) (када b/a заменимо са λ) решава питање егзистенције Frullani-ева интеграла, само је специјалан случај основних резултата из теорије правилно променљивих функција. Ради бољег прегледа, навешћемо прво дефиницију и главне особине правилно променљивих функција.

За функцију $p(x)$ кажемо да је правилно променљива у тачки $x = \infty$ ако је интегрална и константног знака¹ и ако, кад је $p(x) \neq 0$, постоји гранична вредност

$$(6) \quad h(\lambda) \stackrel{\text{def}}{=} \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{p(\lambda x)}{p(x)} \quad \text{за свако } \lambda > 0.$$

¹ Под „знаком од a “, тј. $\text{sg}(a)$, подразумевамо

$$\text{sg}(a) = \begin{cases} +1, & a > 0, \\ 0, & a = 0, \\ -1, & a < 0. \end{cases}$$

(i) Из егзистенције граничне вредности (6) следи да је $h(\lambda) = \lambda^\alpha$ и да тај гранични прелаз важи униформно по $\lambda \in (a, b)$, $0 < a < b < \infty$. α је индекс правилно променљиве функције $p(x)$.

(ii) Потребан и довољан услов да је интеграбилна функција константног знака $p(x) \neq 0$ правилно променљива у тачки $x = \infty$, јесте да или

1° постоји број k такав да

$$\int_0^1 t^k \frac{p(tx)}{p(x)} dt \rightarrow \frac{1}{\alpha + k + 1} > 0, \quad x \rightarrow \infty,$$

или

$$2^\circ \int_0^1 \log \frac{p(x)}{p(tx)} dt \rightarrow \alpha, \quad x \rightarrow \infty,$$

или

$$3^\circ \int_1^\infty \log \frac{p(tx)}{p(x)} \frac{dt}{t^2} \rightarrow \alpha, \quad x \rightarrow \infty.$$

(iii) Правилно променљива функција $p(x)$ индекса α има репрезентацију

$$p(x) = c(x) x^\alpha e^{-\int_1^x \frac{\varepsilon(t)}{t} dt},$$

где $c(x) \rightarrow c$ и $\varepsilon(x) \rightarrow 0$ када $x \rightarrow \infty$.

Докази резултата (i), (ii) 1° и (iii) могу се наћи у [12] и [13]. Резултат (ii) 2° и 3° доказаћемо на крају ове тачке. Примећујемо да је други од аутора у наведеним радовима доказао униформност граничног прелаза (6) на основу репрезентације (iii) док су 1949 Kotěvař, v. Ardenne-Ehrenfest и de Bruijn [14] и 1955 Delange [8] ово доказали непосредно из дефиниције правилно променљиве функције².

У погледу минималних претпоставки које обезбеђују егзистенцију граничне вредности (6), други од аутора у [12] примећује (не наводећи доказ), да $h(\lambda)$ постоји за свако $\lambda > 0$ ако постоји за две вредности λ_1 и λ_2 од λ , такве да је количник $\log \lambda_1 / \log \lambda_2$ ирационалан и ако $p(x)$ не опада, или, општије, ако задовољава услов

$$(7) \quad \liminf_{x \rightarrow \infty} \frac{p(\lambda x) - p(x)}{p(x)} \geq -\omega(\lambda) \rightarrow 0, \quad \lambda \rightarrow 1.$$

² Од интереса је приметити да ако се уместо егзистенције граничне вредности (6) претпостави само ограниченост количника $p(\lambda x)/p(x)$, да тада постоји битна разлика између једностране и обостране ограничености (Delange [7]).

Доказ резултата (ii) 2° и 3° следи лако из репрезентације (iii) правилно променљивих функција. Доказаћемо само први; други следи на аналоган начин.

Нека постоји гранична вредност (ii) 2°. Тада је

$$(8) \quad \log p(x) - \frac{1}{x} \int_0^x \log p(t) dt = \alpha + \varepsilon(x),$$

где $\varepsilon(x) \rightarrow 0$, $x \rightarrow \infty$. Ако ставимо

$$P(x) = \int_0^x \log p(t) dt,$$

(8) се своди на

$$P'(x) - \frac{1}{x} P(x) = \alpha + \varepsilon(x),$$

одакле следи

$$P(x) = P(1)x + \alpha x \log x + x \int_1^x \frac{\varepsilon(t)}{t} dt.$$

Дакле,

$$p(x) = e^{P'(x)} = c(x) x^\alpha e^{\int_1^x \frac{\varepsilon(t)}{t} dt},$$

где је

$$c(x) = e^{P(1) + \alpha + \varepsilon(x)},$$

тј. $p(x)$ има репрезентацију (iii).

Обрнуто, нека је (iii) репрезентација функције $p(x)$. Тада је, због $c(x) \rightarrow c$ и $\varepsilon(x) \rightarrow 0$ кад $x \rightarrow \infty$,

$$\begin{aligned} \int_0^1 \log \frac{p(x)}{p(tx)} dt &= -\alpha \int_0^1 \log t dt + \int_0^1 \log \frac{c(x)}{c(tx)} dt + \int_0^1 \left\{ \int_x^{tx} \frac{\varepsilon(\tau)}{\tau} d\tau \right\} dt = \\ &= \alpha + \int_0^1 \log \frac{c(x)}{c(tx)} dt + \int_0^1 \varepsilon(tx) dt = \alpha + o(1) \end{aligned}$$

јер су интегранди у последња два интеграла униформно ограничени по x .

3. Iуенгаг-ов став који смо навели у §1 непосредно следи на основу особина правилно променљивих функција, наведених у §2, и то као специјалан случај, јер се код Iуенгаг-ова става, као што

ћемо видети, ради о правилно променљивим функцијама специјалне структуре. Наиме, ако ставимо

$$(9) \quad \int_1^x \frac{f(t)}{t} dt = \log p(x),$$

сходно дефиницији правилно променљиве функције, гранична вредност $J(\lambda)$ из Јуенгаг-ова става постојаће тада и само тада ако је функција $p(x)$, која овде има специјалну структуру, правилно променљива у тачки $x = \infty$. Ако је то случај, тада из (i) §2 следи да је

$$J(\lambda) = \alpha \log \lambda,$$

где је α индекс правилно променљиве функције $p(x)$. Индекс α одредићемо на основу (ii) 2° § 2; наиме, водећи рачуна о (9) налазимо парцијалном интеграцијом

$$\begin{aligned} \alpha &= \lim_{x \rightarrow \infty} \int_0^1 \log \frac{p(x)}{p(tx)} dt = \lim_{x \rightarrow \infty} \int_0^1 t \frac{\partial}{\partial t} \{\log p(tx)\} dt = \\ &= \lim_{x \rightarrow \infty} \int_0^1 f(tx) dt = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{1}{x} \int_0^x f(t) dt. \end{aligned}$$

тј. α је једнака C -збиру функције $f(x)$ кад $x \rightarrow \infty$. Да смо, уместо од 2°, пошли од резултата 3° добили би

$$\alpha = \lim_x \int_x^{\infty} \frac{f(t)}{t^2} dt,$$

што претставља еквивалентни облик C -збира функције $f(x)$ у тачки $x = \infty$.

Остаје још да се у светлости теорије правилно променљивих функција осврнемо на Јуенгаг-ов резултат у погледу минималних услова под којим постоји $J(\lambda)$, које смо навели на крају § 1. И овај је садржан у аналогној примедби коју смо у § 2 учинили у погледу минималних претпоставки под којим постоји гранична вредност $h(\lambda)$. Наиме, Јуенгаг-ова претпоставка о *ограничености* функције непотребно је строга, јер се, с обзиром на (9), услов (7) своди на

$$(10) \quad \liminf_{x \rightarrow \infty} \int_x^{\lambda x} \frac{f(t)}{t} dt \geq -\Omega(\lambda) \rightarrow 0, \lambda \rightarrow 1,$$

а овај услов је испуњен већ када је функција $f(x)$ једнострано ограничена, јер је тада

$$\int_x^{\lambda x} \frac{f(t)}{t} dt > - \int_x^{\lambda x} \frac{M}{t} dt = -M \log \lambda,$$

па у (10) можемо узети $\Omega(\lambda) = M \log \lambda$.

FONCTIONS À COMPORTEMENT RÉGULIER ET L'INTÉGRALE DE FRULLANI

Par

S. ALJANČIĆ et J. KARAMATA

L'objet du présent article est d'étudier le rapport entre l'intégrale dite de Frullani

$$\int_0^{\infty} \frac{f(at) - f(bt)}{t} dt \quad (a > 0, b > 0)$$

et la classe des fonctions à comportement régulier introduite par le second de deux auteurs [12, 13].

Déjà Cauchy [4-6] a montré que l'intégrale de Frullani existe lorsque la fonction $f(x)$ est intégrable dans tout intervalle fini ne contenant pas l'origine et lorsque les limites $\lim_{x \rightarrow +0} f(x)$ et $\lim_{x \rightarrow \infty} f(x)$ existent. Iyengar [11] a montré que la sommabilité C de $f(x)$ au voisinage des points 0 et ∞ est nécessaire et suffisante pour que l'intégrale de Frullani existe pour tout a et b . Agnew [1-3] a simplifié la démonstration de Iyengar et Ostrowski [16] a donné une démonstration indépendante, en exprimant d'une forme différente la sommabilité C de $f(x)$.

Une fonction $p(x)$ est dite à comportement régulier au voisinage de l'infini, lorsqu'elle est intégrable et de signe constant dans tout intervalle fini et lorsque la limite

$$(1) \quad h(\lambda) \stackrel{\text{def}}{=} \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{p(\lambda x)}{p(x)}$$

existe pour tout $\lambda > 0$. Dans ce cas cette limite a lieu uniformément par rapport à λ dans tout intervalle fini ne contenant pas l'origine et $h(\lambda)$ est nécessairement de la forme λ^α , α étant l'indice de $p(x)$. En outre, toute fonction à comportement régulier à l'indice α peut être mise

sous forme canonique, à savoir

$$p(x) = c(x) x^\alpha e^{\int_1^x \frac{\varepsilon(t)}{t} dt},$$

où $c(x) \rightarrow c$ et $\varepsilon(x) \rightarrow 0$ ($x \rightarrow \infty$). Enfin la forme de la condition la plus indiquée pour l'application en vue du comportement régulier est l'une des deux suivantes:

La condition nécessaire et suffisante pour qu'une fonction $p(x)$ à logarithme intégrable soit à comportement régulier au voisinage de l'infini est l'existence de l'une de deux limites

$$(2) \quad \lim_{x \rightarrow \infty} \int_0^1 \log \frac{p(x)}{p(tx)} dt,$$

ou bien

$$(3) \quad \lim_{x \rightarrow \infty} \int_1^\infty \log \frac{p(tx)}{p(x)} \frac{dt}{t^2},$$

auquel cas la valeur de ces limites est l'indice de $p(x)$.

La relation qui existe entre l'intégrale de Frullani et les fonctions à comportement régulier ressort de l'identité

$$\int_{x'}^{x''} \frac{f(at) - f(bt)}{t} dt = \int_{ax'}^{bx'} \frac{f(t)}{t} dt - \int_{ax''}^{bx''} \frac{f(t)}{t} dt.$$

Il en résulte, en effet, que l'intégrale de Frullani sera convergente pour tout a et b lorsque

$$\int_{ax}^{bx} \frac{f(t)}{t} dt$$

converge lorsque $x \rightarrow +0$ et vers ∞ . Puisque ces deux cas se ramènent par une simple transformation l'un à l'autre, il suffit d'envisager le cas où $x \rightarrow \infty$. En posant alors $a=1$, $b=\lambda$ et

$$\log p(x) = \int_1^x \frac{f(t)}{t} dt,$$

on a immédiatement que l'intégrale

$$\int_x^{\lambda x} \frac{f(t)}{t} dt = \log \frac{p(\lambda x)}{p(x)}$$

converge pour $\lambda > 0$ lorsque $x \rightarrow \infty$ si et seulement si $p(x)$ est à comportement régulier. Dans ce cas

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \int_x^{\lambda x} \frac{f(t)}{t} dt = \alpha \log \lambda,$$

où α est l'indice de $p(x)$. En appliquant alors l'une des deux conditions (2) et (3), on obtient

$$\begin{aligned} \alpha &= \lim_{x \rightarrow \infty} \int_0^1 \log \frac{p(x)}{p(tx)} dt = \lim_{x \rightarrow \infty} \int_0^1 t \frac{\partial}{\partial t} \{\log p(tx)\} dt = \\ &= \lim_{x \rightarrow \infty} \int_0^1 f(tx) dt = \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{1}{x} \int_0^x f(t) dt, \end{aligned}$$

ou bien, d'une manière semblable,

$$\alpha = \lim_{x \rightarrow \infty} x \int_x^{\infty} \frac{f(t)}{t^2} dt.$$

Ainsi, on voit que $p(x)$ sera à comportement régulier lorsque $f(x)$ est sommable C , d'où le résultat de Iyengar. Quant à la forme de la constante α , la première est donnée par Agnew et Ostrowski et la seconde par Iyengar.

НАВОДИ

- [1] Agnew, R. P. — Limits of Integrals. *Duke Math. J.*, 9 (1942), 10—19.
- [2] ————— Mean values and Frullani integrals. *Proc. Amer. Math. Soc.*, 2 (1951), 237—241.
- [3] ————— Frullani Integrals and Variants of the Egorof Theorem. *Publ. Inst. Math. Acad. Serbe. Sci.* VI (1954), 12—16.
- [4] Cauchy, A. — *J. École Polytech.* (Paris), 12 (1823). *Oeuvres compl.* (2), I, 335—229.
- [5] ————— *Exercices de Mathématiques* (1827). *Oeuvres compl.* (2), VII, 157.
- [6] ————— *Exercices d'Analyse*, 2 (1841). *Oeuvres compl.* (2), XII, 416—417.
- [7] Delange, H. — Sur deux questions posées par M. Karamata. *Publ. Inst. math. Acad. Serb. Sci.* VII (1954), 69—80.
- [8] ————— Sur un théorème de Karamata. *Bull. Sci. Math.* (2) 79 (1955), 9—12.
- [9] Frullani, G. — Sopre gli Integrali Definiti. *Memorie della Societa Italiana delle Scienze*, 20 (1928) 448—467.
- [10] Hardy, G. H. — A generalization of Frullani's Integral. *Messenger* (2), 34, 11—18.

-
- [11] Iyengar, K. S. K. — On Frullani Integrals. *J. Indian Math. Soc.* (2), 4 (1940), 145—150; прештампано у *Proc. Cambridge Phil. Soc.* 37 (1941), 9—13.
- [12] Karamata, J. — Sur un mode de croissance régulière des fonctions. *Mathematica (Cluj)*, IV (1930), 38—53.
- [13] ——— Sur un mode de croissance régulière. *Bull. Soc. math. France*, LXI (1933), 1—8.
- [14] Korevaar, J., Ardenne-Ehrenfest, T. van and Bruijn, N. C. de — A note on slowly convergent oscillating functions. *Nieuw Archief voor Wiskunde*, XXIII (1949), 77—86.
- [15] Lerch, M. — Sur une extension de la formule de Frullani. *Verhandl. Prager Akad., math.-phys. Klasse*, I₂ (1891), 123—131.
- [16] Ostrowski, A. M. — On some generalizations of the Cauchy-Frullani Integral. *Proc. Nat. Acad. Sci. USA*, XXXV (1949), 612—616.
- [17] Racine, C. — On Frullani Integrals. *J. Indian Math. Soc.* (2), 11 (1947), 95—97.